

Sygn. akt VIII GC 414/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Górską

Protokolant st. sekr. sądowy Marta Perkowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2013 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Szpitalowi (...) z Przychodnią- Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Szpitala (...) z Przychodnią – Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w S. na rzecz powódki (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. odsetki ustawowe od kwot:

- 29.427,65 zł (dwudziestu dziewięciu tysięcy czterystu dwudziestu siedmiu złotych sześćdziesięciu pięciu groszy) od dnia 18 maja 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.

- 8.748 zł (ośmiu tysięcy siedmiuset czterdziestu ośmiu złotych) od dnia 21 maja 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.

- 17.669,09 zł (siedemnastu tysięcy sześciuset sześćdziesięciu dziewięciu złotych dziewięciu groszy) od dnia 13 czerwca 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.

- 17.669,09 zł (siedemnastu tysięcy sześciuset sześćdziesięciu dziewięciu złotych dziewięciu groszy) od dnia 15 czerwca 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.

II. umarza postępowanie w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 6.762 zł (sześciu tysięcy siedmiuset sześćdziesięciu dwóch złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII GC 414/13

UZASADNIENIA

Powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala (...) z Przychodnią – Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej kwoty 82.348,35 zł wraz z odsetkami od kwot:

- 29.427,65 zł od dnia 18 maja 2013 r.,

- 8.748 zł od dnia 21 maja 2013 r.,

- 22.086,35 zł od dnia 13 czerwca 2013 r.,

- 22.086,35 zł od dnia 15 czerwca 2013 r., oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że pozwany w wyniku przeprowadzonych postępowań w trybie przetargów zawarł z nią w dniach 14 sierpnia 2012 r. i 20 marca 2012 r. umowy sprzedaży produktów leczniczych. Z tytułu sprzedaży produktów leczniczych określonych w załącznikach do ww. umów powódka wystawiła pozwanej cztery faktury VAT. Powódka prawidłowo wykonała swoje zobowiązanie, co potwierdzają pokwitowania odbioru leków przez pracowników apteki. Pomimo upływu 30-dniowego terminu zapłaty, liczonego od dnia dostarczenia produktów leczniczych pozwany nie uregulował należności. Nie uczynił tego również pomimo skierowanego do niego wezwania do zapłaty.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 2 lipca 2013 r. referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Szczecinie uwzględnił żądanie pozwu.

Pozwany wywiódł sprzeciw od nakazu zapłaty. Wniósł o oddalenie powództwa co do kwoty 8.834,53 zł – w zakresie żądania objętego fakturami nr (...) oraz co do żądania odsetkowego w zakresie ww. faktur poprzez obniżenie kwoty będącej podstawą naliczania odsetek do wartości 17.669,08 zł dla każdej z ww. faktur, umorzenie postępowania w zakresie zapłaconej należności głównej – 73.513,82 zł i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powódka wystawiła przed wniesieniem pozwu fakturę korygującą do faktur o numerach (...), co spowodowało obniżenie wartości faktur o 8.834,53 zł. Jeśli wartość skorygowanych faktur uległa zmniejszeniu o wskazaną kwotę, to żądanie odsetkowe odnoszące się do tych faktur również winno zostać skorygowane. Pozwany wskazał nadto, że dokonał zapłaty całej należności po uwzględnieniu korekty (73.513,82 zł), tym samym postępowanie w tym zakresie winno zostać umorzone. Pozwany uznał nadto, że powódka przegrała sprawę co do wartości kwoty ujętej w korekcie.

Pismem z dnia 22 lipca 2013 r. powódka cofnęła powództwo co do kwoty 82.348,35 zł i zrzekła się roszczenia w tym zakresie. Podtrzymała żądanie w pozostałym zakresie, wnosząc o zasądzenie odsetek od zapłaconej należności głównej w następujący sposób:

- 29.427,65 zł od dnia 18 maja 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.,

- 8.748 zł od dnia 21 maja 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.,

- 22.086,35 zł od dnia 13 czerwca 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.,

- 22.086,35 zł od dnia 15 czerwca 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.

W piśmie z dnia 10 października 2013 r. powódka cofnęła powództwo i zrzekła się roszczenia w zakresie części odsetek i wniosła o zasądzenie odsetek ustawowych od kwot:

- 29.427,65 zł od dnia 18 maja 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.,

- 8.748 zł od dnia 21 maja 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.,

- 17.669,09 zł od dnia 13 czerwca 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.,

- 17.669,09 zł od dnia 15 czerwca 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.

Powódka przyznała, iż przy sporządzaniu pozwu omyłkowo nie uwzględniła korekty faktur. Wniosła o stosunkowe rozdzielenie na podstawie art. 100 k.p.c. kosztów procesu przy przyjęciu, że powód wygrał sprawę w zakresie 89,28%.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 sierpnia 2012 r. pozwana zawarła z powódką umowę nr (...). Jej przedmiotem była sprzedaż oraz dostawa produktów leczniczych o wartości 29.160 zł, zgodnie z wykazem asortymentu w załączniku nr 1 do umowy. Każdorazowe zamówienia pozwanego w zakresie części przedmiotu umowy miały być realizowane bezpośrednio przez powódkę według bieżących zapotrzebowań, sukcesywnie składanych przez pozwanego (§2 ust. 1). Termin dostawy został określony na 48 godzin od złożenia zamówienia (§2 ust.13). Za osobę odpowiedzialną do kontaktowania się z powódką uznano kierownika apteki (...) (§2 ust. 14). Zapłata za wykonanie przedmiotu umowy miała następować przelewem po wystawieniu przez wykonawcę faktur częściowych za każdorazową dostawę do wyczerpania kwoty określonej w §1 ust. 1 (§3 ust.1). Zapłata miała zostać dokonana w terminie do 30 dni po dostarczeniu produktów leczniczych i doręczeniu faktury za każdorazową dostawę (§3 ust. 3).

Dowód:

- umowa nr (...) k. 33-36
- załącznik nr 1 do umowy k. 37

W ramach realizacji powyższej umowy powódka wystawiła w dniu 18 kwietnia 2013 r. fakturę VAT (...), opiewająca na kwotę 8.748 zł. Jako termin zapłaty wskazano 30 dni od daty wystawienia faktury. Faktura została wystawiona w związku z realizacją zamówienia nr (...). Towar został dostarczony pozwanej 19 kwietnia 2013 r.

Dowód:

- faktura VAT (...) k. 38
- zamówienie nr (...) k. 39
- dowód doręczenia k. 40

Kolejną umowę, której przedmiotem była sprzedaż oraz dostawa produktów leczniczych strony zawarły w dniu 20 marca 2013 r. Dotyczyła ona produktów leczniczych dla oddziału hematologii o łącznej wartości brutto 523.095,36 zł. Pozostałe postanowienia umowy były analogiczne do tych zawartych w umowie z dnia 14 sierpnia 2012 r.

Dowód:

- umowa nr (...) k. 15-18
- załącznik nr 1 do umowy k. 19

W dniu 16 kwietnia 2013 r. pozwana złożyła zamówienie na produkty o wartości 29.427,65 zł. Zamówiony towar został dostarczony pozwanej w dniu 17 kwietnia 2013 r. Powyższe stanowiło podstawę do wystawienia przez powódkę w dniu 16 kwietnia 2013 r. faktury VAT (...), opiewającej na 29.427,65 zł. Termin zapłaty określono na 30 dni od daty wystawienia faktury.

Dowód:

- zamówienie nr (...) k. 21-23
- dowód doręczenia k. 24
- faktura VAT (...) k. 20

W dniu 10 maja 2013 r. pozwana złożyła zamówienie na produkty o wartości 22.086,35 zł. Zamówiony towar został dostarczony pozwanej w dniu 13 maja 2013 r. Powyższe stanowiło podstawę do wystawienia przez powódkę w dniu 10

maja 2013 r. faktury VAT (...), opiewającej na 22.086,35 zł. Termin zapłaty określono na 30 dni od daty wystawienia faktury.

Dowód:

- zamówienie nr (...) k. 26-27
- dowód doręczenia k. 28
- faktura VAT (...) k. 25

W dniu 13 maja 2013 r. pozwana złożyła zamówienie na produkty o wartości 22.086,35 zł. Zamówiony towar został dostarczony pozwanej w dniu 15 maja 2013 r. Powyższe stanowiło podstawę do wystawienia przez powódkę w dniu 14 maja 2013 r. faktury VAT (...), opiewającej na 22.086,35 zł. Termin zapłaty określono na 30 dni od daty wystawienia faktury.

Dowód:

- zamówienie nr (...) k. 30-31
- dowód doręczenia k. 32
- faktura VAT (...) k. 29

W dniu 31 maja 2013 r. powódka wystawiła fakturę korygującą VAT (...). Dotyczyła ona faktur VAT o numerach (...). Z uwagi na korektę cenową do na rzecz pozwanej zwrotowi miała podlegać kwota 8.834,53 zł brutto.

Dowód:

- faktura korygująca VAT (...) k. 57-58

Pismem z dnia 14 czerwca 2013 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 82.348,35 zł tytułem należności, wynikających z faktur o numerach (...).

Dowód:

- wezwanie do zapłaty k. 41

W dniu 12 lipca 2013 r. pozwana dokonała na rzecz powódki wpłaty w wysokości 73.513,82 zł. Jako tytuł wpłaty wskazała faktury nr (...).

Dowód:

- wyciąg z rachunku k. 59

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo, w kształcie nadanym po ograniczeniu, zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został na podstawie dokumentów przedłożonych przez powódkę – umów, faktur, zamówień i dowodów doręczenia, a także przedstawionych przez pozwaną – faktury i dowodu wpłaty. Żadna ze stron nie kwestionowała treści dokumentów złożonych przez stronę przeciwną, zaś Sąd również nie powziął wątpliwości co do ich prawdziwości.

Podstawę prawną powództwa stanowił art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić

sprzedawcy cenę. Powódka dostarczała pozwanej produkty lecznicze w oparciu o zawarte umowy i złożone na ich podstawie zamówienia, stąd powyższe przepisy znajdują zastosowanie w niniejszej sprawie.

W pierwszej kolejności zauważyć trzeba, iż stan faktyczny w niniejszej sprawie był niesporny pomiędzy stronami. Pozwana nie kwestionowała okoliczności zawarcia umów z dnia 14 sierpnia 2012 r. i 20 marca 2013 r., a w dalszej kolejności złożenia na ich podstawie zamówień i ich prawidłowej realizacji. Nie podważała zatem faktu otrzymania wyszczególnionych w zamówieniu produktów leczniczych, a w konsekwencji zaistnienia podstaw do wystawienia czterech faktur o numerach (...). Tym samym pozwana nie negowała istnienia zobowiązania do zapłaty z tytułu towarów zakupionych od powódki. Kwestionowała jedynie wysokość kwot z dwóch faktur, należności z których wynikające były dochodzone niniejszym pozwem.

Pozwana podnosiła, że powódka wystawiła fakturę korektę, pomniejszając tym samym należności wynikające z faktur o numerach (...) o kwotę 8.834,53 zł. Okoliczność wystawienia faktury korekty została przyznana przez powódkę. To skutkowało zaś cofnięciem powództwa co do powołanej powyżej kwoty oraz naliczanych od niej odsetek.

Niesporny był także fakt uiszczenia przez pozwaną kwoty 73.513,82 zł w dniu 12 lipca 2013 r. Na potwierdzenie powyższej okoliczności pozwana przedstawiła dowód wpłaty. Powódka nie podważała faktu spełnienia świadczenia w powołanej powyżej części, ani też daty dokonania wpłaty. Okoliczność ta również skutkowała cofnięciem powództwa w zakresie żądania zapłaty powołanej powyżej kwoty. W takiej sytuacji zasadne było dochodzenie zapłaty w zakresie odsetek od kwoty uiszczonej w toku postępowania z uwagi na opóźnienie w jej uiszczeniu. Zasługuje zatem na aprobatę żądanie powódki w zakresie odsetek od należności, na które opiewały poszczególne faktury, za okres od dnia upływu terminów płatności w nich wskazanych do dnia zapłaty.

Po ostatecznym sprecyzowaniu żądania powódka wносиła o zasądzenie odsetek ustawowych od kwot:

- 29.427,65 zł od dnia 18 maja 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.,
- 8.748 zł od dnia 21 maja 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.,
- 17.669,09 zł od dnia 13 czerwca 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.,
- 17.669,09 zł od dnia 15 czerwca 2013 r. do dnia 12 lipca 2013 r.

Wskazane powyżej kwoty wynikały z faktur VAT przedstawionych wraz z pozwem. Faktura VAT nr (...) opiewała na kwotę 29.427,65 zł, zaś nr (...) na 8.748 zł. Wskazane daty początkowe naliczania odsetek przypadają dnia następnego po upływie terminu płatności, uwzględniając datę doręczenia towaru. Sąd przyjął bowiem, że doręczenie faktury nastąpiło równocześnie z doręczeniem towaru. W odniesieniu do pierwszej z powołanych faktur termin płatności upływał zatem dnia 17 maja 2012 r. (30 dni od daty doręczenia faktury – 17 kwietnia 2012 r.), zaś w odniesieniu do kolejnej – 20 maja 2013 r. (30 dni od 19 kwietnia 2013 r.).

Należności z faktur o numerach (...) zostały pomniejszone o wartość dokonanej korekty, każda z nich w takim samym stosunku. Z tej przyczyny wartość faktur z kwoty 22.086,35 zł uległa zmniejszeniu do 17.669,09 zł. Terminy płatności przypadają odpowiednio 10 maja 2013 r. i 14 maja 2013 r., stąd uwzględniając 30-dniowy termin płatności od dnia doręczenia faktury (13 maja i 15 maja 2013 r.) przyjąć należało, iż termin płatności roszczeń, wynikających z ww. dokumentów upłynął z dniem 12 czerwca i 14 czerwca 2013 r. Uzasadniało to zasądzenie odsetek od kwot 17.669,09 zł w pierwszym przypadku od dnia 13 czerwca 2013 r., zaś w drugim – od 15 czerwca 2013 r.

Podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach w każdym z wyżej wymienionych przypadków był art. 481 k.c. Data końcowa naliczania odsetek wynikała z ustalenia, iż 12 lipca 2013 r. pozwana dokonała zapłaty.

Reasumując, na rzecz powódki zasądzeniu podlegały odsetki ustawowe zgodnie z harmonogramem przedstawionym w piśmie z dnia 10 października 2013 r.

Postępowanie w zakresie żądania kwoty przewyższającej wyżej podaną wartość podlegało natomiast umorzeniu. W pozwie powódka żądała bowiem zapłaty na swoją rzecz kwoty 82.348,35 zł. Uwzględniając zaś częściowo stanowisko pozwanej, a także dokonane przez nią wpłaty, powódka ograniczyła żądanie do odsetek ustawowych i kosztów procesu. Powódka cofnięcie pozwu połączyła ze zrzeczeniem się roszczenia. Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Uznając zatem, iż częściowe cofnięcie było skuteczne i dopuszczalne w kontekście brzmienia art. 203 § 1 i 4 k.p.c., Sąd umorzył postępowanie. Zgodnie bowiem z treścią art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu oparto o art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznacznej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Sąd doszedł do przekonania, że powódka przegrała sprawę co do kwoty 8.834,53 zł, a zatem co do 10% roszczenia. Dochodzenie tej należności było niezasadne już na etapie złożenia pozwu, którą to okoliczność powódka przyznała i wynikało z faktu, że powódka nie uwzględniła dokonanej korekty części faktur. Co do pozostałej części żądania głównego pozwany dokonał zapłaty po wszczęciu postępowania, co prowadzi do uznania, że wytoczenie powództwa było konieczne i pozwanego należy uznać za stronę przegrywającą w tym zakresie. Z tego względu zasadne było obciążenie pozwanego kosztami postępowania w 90%. Na koszty poniesione przez powódkę, w łącznej wysokości 7.514 zł składa się: 3.897 zł tytułem opłaty od pozwu (pozostałe po zwrocie 221 zł w związku z częściowym cofnięciem powództwa, k. 45), 3.600 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (ustalone na podstawie §6 pkt 6 w zw. z §2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu - t. jedn. Dz. U. 2013 rok, poz.490) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa (k. 8). Wobec faktu, iż pozwany nie udokumentował okoliczności poniesienia kosztów, po jego stronie powstał obowiązek zwrotu na rzecz powódki kwoty stanowiącej równowartość 90% poniesionych przez nią kosztów, to jest 6.762 zł.